

CHTA Astrokrant

NEPTUNUS weer in Steenbok

We hebben nu een paar maanden ervaring met Neptunus in Waterman - ik vond de energie niet onprettig, en jullie? Als ik überhaupt iets 'voel' wat met deze energie te maken heeft, zou ik het nog het best kunnen uitdrukken als een zekere 'lichtheid van Zijn'. Alles stroomt, alles loopt, en misschien is dat voor astrologen echt wel waar. In de buitenwereld is het evident dat Neptunus in Waterman te maken gaat hebben met de computer 'voor iedereen'. Dat is wat Neptunus vaak doet, iets 'voor iedereen' beschikbaar maken. In de periode van Neptunus in Boogschutter was het 't onderwijs dat voor iedereen beschikbaar kwam, in de periode van Neptunus in Steenbok ging de hele wereld 'beleggen'. En op een andere manier ging 'de hele wereld' aan de aardingsoefeningen. Neptunus is een soort van collectief ideaal, en naast al deze uitwerkingen begint het erop te lijken dat 'astrologie' (Waterman) een enorme vlucht gaat nemen in zowel het commerciële circuit, als dat het 'voor iedereen' wordt. Een winkelier hier in de stad vertelde me: 'je wordt er mee dood-gegooid' op dit moment,

Center for Humanistic & Transpersonal Astrology

Oudewand 19 7201 LJ ZUTPHEN

Tel/fax: 0575-516479

Email: astro@chta.demon.nl

<http://www.chta.demon.nl>

en inderdaad, voor mijn eigen leven geldt zeker dat ik sinds Neptunus in Waterman liep nogal veel in die 'uiterlijke wereld' van tv, radio en tijdschriften bezig was. Even rust nu, nu Neptunus weer terug gaat opnieuw in Steenbok tot 29 november aanstaande?

En misschien is het ook geen slecht idee om ons als astrologen eens even te bezinnen op hoe die populaire golf van astrologie straks tegemoet te treden: het beeld van oppervlakkigheid wordt namelijk alleen maar groter in de periode van Neptunus in Waterman, er is maar één andere uitweg voor Neptunus om zich te manifesteren: een spiritueler astrologie. Maar ja, ook daarvan kun je je afvragen, of zelfs dat niet oppervlakkiger wordt. Tja, Pluto staat niet langer in Schorpioen, collectief is de 'diepte' er een

INHOUD

3	<i>De Maan : de basis</i>
7	<i>Jan van der Velde: computers & zonnetekens</i>
11	<i>Een dilemma voor de eeuwwisseling door Dennis Elwell</i>
14	<i>Astrid Fallons' Grafische efemeride</i>

beetje uit. We zijn allemaal gericht op de 'verte', andere landen, grote reizen, en de 'ruimte'. De Hilton-groep is al met plannen bezig om hotels op de Maan te bouwen☺

Deze Astrokrant staat in een heel filosofisch teken, dank zij de bijdrage van de Engelse astroloog Dennis Elwell. Reacties zijn welkom!

Agenda

Workshops:

Op zaterdag 12 september a.s. een seminar van Ray Merriman over evolutionaire astrologie en relaties. Een seminar om niet te missen, en voor de mensen die geen engels spreken: zijn boek : Evolutionaire Astrologie is nu eindelijk in het Nederlands vertaald en is in april bij het CHTA uitgekomen. Het seminar in september gaat over een vervolg op dit boek (relaties dus). Als je je aan wilt melden voor dit seminar, doe dit dan voor 1 juni, dan is de prijs fl. 110,00 (daarna is het fl. 125,00). Deze prijs is exclusief koffie en lunch op die dag. Voor deelname aan de lunch dien je fl. 29,50 extra bij te storten. Postgiro: 7546160 van CHTA-Workshops.

Workshops In Zutphen

*Woensdag 23 september: Astrologie en de chakra's.

*Woensdag 14 oktober: De hulp van het 8^e huis bij de duiding.

*Woensdag 21 oktober, 28 oktober en 4 november: halvesommen.

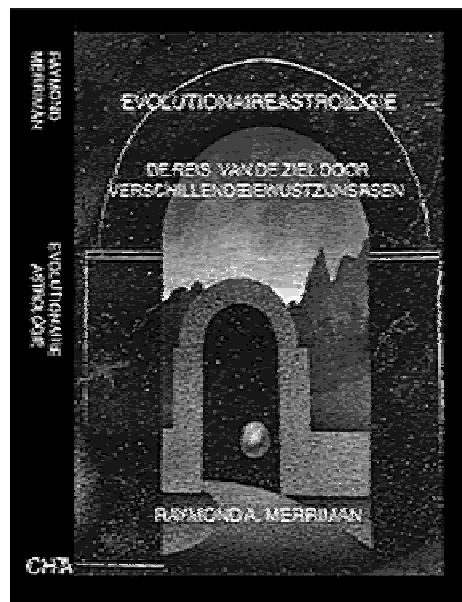
Deze workshops kosten fl. 40,00 per middag, duren van 13:00-16:30 uur en worden gehouden op het adres van het CHTA, 4 minuten van het station in Zutphen.

OASIS in België

Is de naam van het centrum van Mellie Uydert waar zij veel weekenden in de natuur verzorgt over allerlei onderwerpen. Het kan zijn dat ik er in het vroege najaar over astrologie praat, maar datum en onderwerp zijn op dit moment nog niet bekend. Als je belangstelling hebt voor deelname geef dan even je adres door.

Abonnementen

Een abonnement op de Astrokrant kost fl. 32,00 ingaande met dit nummer. Het verschijnt vier keer per jaar (dit is de tweede jaargang), en het abonnementsgeld kan overgemaakt worden op postgiro 7546160 van CHTA-Workshops. Indien je een proefnummer hebt besteld en je wilt het abonnement in laten gaan vanaf het volgende nummer, maak dan niet fl. 32,00 over maar fl. 24,00 voor de rest van deze jaargang.

-advertentie-

Het is gelukt! De vertaling van Ray Merriman's boek over Evolutionaire Astrologie is eindelijk gereed, de boeken werden vrijwel onmiddellijk na het rechtlopen van Mercurius in April jl. bezorgd! De reacties van mensen die het boek ontvingen zijn zonder uitzondering heel lovend (mogelijk durven de anderen niet te schrijven...) maar mocht je het boek nog niet kennen, en voor jezelf willen vaststellen dat de Nederlandse taal eindelijk weer een boek van hoog gehalte rijk is: je kunt het zowel bij Synthese (Lange Voorhout, Den Haag) als OIBIBIO (Prins Hendrikkade, Amsterdam) kopen, voor fl. 69,00, of je maakt ditzelfde bedrag over op de postgiro van CHTA-Workshops, en dan wordt het je zo snel mogelijk thuisgestuurd. Boekhandel 'de Zon' in Heerlen heeft overigens ook exemplaren te koop liggen, en na mijn terugkeer uit Amerika zal ik andere boekwinkels eens gaan benaderen. (Het hele proces werd namelijk inderdaad vertraagd door de recente Mercurius-retro gang - maar als beloning begaf mijn computer het tenminste niet...)

De Maan: de basis

Wij zijn allemaal ooit begonnen met astrologie en toen hebben we het allemaal over de Maan gehad, de functie van de Maan in de horoscoop, maar in de loop van de tijd krijg je steeds meer complexiteiten in de duiding, en je gaat op aspectpatronen letten, of je gaat misschien wel op een gegeven moment misschien wel alleen nog maar op Pluto letten, de Maansknoten, midpunten, en je gaat steeds verder - vorige levens, en de ziel - en dat is op zich ook wel de bedoeling, maar daarbij kun je nog wel eens de neiging hebben om het belang van de Maan heel erg te gaan onderschatten.

Als je goed in de gaten hebt wat die Maan eigenlijk in de horoscoop doet, dan heb je in de gaten wat de persoonlijkheid van die mens in wezen doet. De Maan op zich is het symbool voor hoe je je veilig kunt voelen. Waar je behoeften liggen, je menselijke behoeften inclusief lichamelijke behoeften. Ik bedoel, we kunnen in ons hoofd zitten, we kunnen er uitstijgen en in de ziel zitten, maar als mens hier op de Aarde geeft de Maan je wezenlijke dagelijkse behoefte aan, emotioneel, en met betrekking of je je eigenlijk wel veilig voelt hier op de Aarde.

Om je aan te geven hoe belangrijk dit bijvoorbeeld al kan zijn in consulten, het volgende: niemand zal zich echt lekker bij jou voelen als je die persoon eigenlijk niet op zijn of haar Maan kunt aanspreken, en die persoon zich in die Maan veilig kan voelen. Je komt eigenlijk niet verder, voordat die Maan aangesproken is. Stel bijvoorbeeld dat je iemand ontmoet met een Maan in Maagd, dan moet je ervan uitgaan, dat zo iemand zich pas lekker voelt, als hij/zij vragen mag stellen, of als hij kritisch mag zijn. Dit voorbeeld gaat dan over het consult maar het is ook goed te beseffen hoe

belangrijk de Maan in je eigen leven is en in je omgeving, je man, je kinderen, en alle mensen waar je mee werkt.

Stel dus dat jij de Maan in Boogschutter hebt, en je hebt de neiging om te filosoferen en de dingen breed te zien en je krijgt iemand op consult met de Maan in Maagd, dan kan zo iemand wel eens behoefte hebben om ook die kleine dingetjes te mogen zeggen, om kritiek te hebben. De kunst is dan om jezelf veilig te blijven voelen, terwijl de ander in een heel andere wereld kan leven. Een heel ander realiteitsbesef heeft, die zich heel anders veilig voelt hier op de aarde. Want ik denk dat dit één van de belangrijkste dingen is over de Maan om je te realiseren. Waarom heeft die Maan eigenlijk zo zeer iets met veiligheid te maken? En waarom met de moeder? En het zal je niet vreemd in de oren te klinken, volgens mij gewoon simpelweg omdat het waar is: die Maan is niets meer maar ook niets minder dan simpelweg onze verhouding, onze relatie tot de Aarde, die de Moeder in het groot van ons allemaal is.

Je zou mogen zeggen dat de Maan inderdaad van alles te maken heeft met het incarnatieproces van de ziel in een ego, het geboorteprocess zelf, de moeder is degene die die ziel a.h.w. opvangt en die het kind een lichaam geeft, en de relatie met de moeder is in die zin ook eigenlijk symbool voor de relatie van het kind met de Aarde en van onszelf met de Aarde. Het is niet de moeder die zo vreselijk belangrijk is, het is het symbool voor onze relatie met de aarde; hoe wij ons hier in ons lichaam voelen op deze planeet; hoe wij relateren aan het feit dat wij sowieso een lichaam hebben. Hoe wij relateren tot de aarde en tot het zijn als mens hier op de aarde. We zijn natuurlijk geest, of ziel en lichaam, maar het is het stukje aardse persoonlijkheid, dat door die Maan vormgegeven wordt, of door die Maan gesymboliseerd wordt. Als je dus ziet dat iemand de Maan in Vissen heeft staan in een horoscoop, dan heb je onge-

twijfeld wel eens meegemaakt dat zo iemand zich niet altijd even thuis voelt, makkelijk last heeft van heimwee, ergens naar op zoek is, het ego van die persoonlijkheid is eigenlijk ook in een andere wereld, en de verdichting van de stof heeft niet goed plaatsgevonden - je kunt dan heel vaak waarnemen, dat zo iemand inderdaad geen werkelijk contact met de moeder heeft gehad, en je kunt dan zeggen, psychologisch- 'oké, daar komt dat vandaan,' maar dat is niet waar, dat het van een ontbreken van een binding met de moeder vandaan komt. Je zou het namelijk ook zo mogen zeggen: het geen werkelijk contact met de moeder hebben gehad, is in wezen niets meer en niets minder dan een symbool voor geen werkelijk contact met de aarde te hebben gehad.

Bij de Maan kun je bijna zeggen, dat het je lijf is, je huis, je aarde.

Uit het feit dat de Maan je aardse realiteit is, kun je je realiseren hoe belangrijk die Maan eigenlijk is, want daar volgt alles uit. Je verhouding tot de aarde in haar geheel, en of je goed in je lijf zit. En hoeveel mensen hebben daar geen problemen mee. Uiteindelijk kom je dan terecht in de hele psychologie van waar iedereen het over heeft- van het 'kind-ik' in jezelf - je verhouding met de moeder, je familie, etc., maar ik denk dat het nog dieper gaat, dat het in wezen het hele incarnatieproces op zich is, het hele incarneren op de aarde, het feit dat je een lichaam hebt, dat is de Maan.

De Maan staat als hemellichaam het meest dichtbij ons.

Het feit dat die Maan elke keer een andere vorm heeft, in tegenstelling tot de Zon, geeft al weer dat het enige wat continu verandert onze aardse persoonlijkheid is, onze stof, dat er dus krachten liggen die wel degelijk doorgaan en eeuwig zijn, maar onze verhouding tot het lichaam, ons lichamelijk zijn hier op de aarde, dat komt en gaat. Dat heeft hoogtepunten en dieptepunten, maar we zullen het lichaam een keer afleggen. En dan leggen we ook de Maan af. Maar in

de tussentijd, 84 jaar lang of zo, ben je geïncarneerd in die Maan. De Maan geeft het ego weer, en jouw mens-zijn hier op aarde.

Je voedingspatroon heeft dus ook alles met die Maan te maken, want je eet aarde, je eet stof, en de verbinding tussen wat je eet en je lichaam, maar ook de verbinding tussen de aarde als planeet op zich, en wat de planeet voedt, en waar jij je mee voedt, geeft allemaal die Maan-persoonlijkheid weer.

Ik wil heel in het kort de Maan in alle 12 dierenriemtekens bespreken maar dan met de gedachte erachter dat het eigenlijk iets vertelt over onze relatie met de aarde, en dan denk ik dat je tot een heel wezenlijk inzicht kunt komen van een heleboel dingen waar je anders naar loopt te zoeken in horoscopen.

Zo lang je die Maan niet respecteert, en a.h.w. niet geeft wat die Maan toekomt, zo lang kan ook niets zich ontplooien en zul je blijven worstelen met Maan problemen: problemen met je huis, problemen met je ego, problemen met je lijf - hoeveel vrouwen hebben dat in wezen niet.

Elke Maan heeft andere behoeften om zich veilig te voelen. Een kind met Maan in Stier heeft IN DE EERSTE PLAATS behoefte aan stabiliteit en rust. Als zo'n kind ziek is, dan zal er geen sprake zijn van enige verbetering voordat aan die behoefte van de Maan is voldaan. Terwijl een kind met Maan in Tweelingen zeker niet opknapt als het dagen achtereen alleen zonder aanspraak of iets dergelijks rust zou moeten houden...

Als een kind de Maan in Kreeft heeft, dan heeft zo'n kind behoefte aan huiselijkheid en aan emotionaliteit.

De Maan in Steenbok heeft een heel andere behoefte. In dit verband: het woord 'behoefte' is ook heel erg belangrijk. Het is een behoefte die jouw aardse persoonlijkheid heeft.

In dit verband vertelt de Maan heel veel meer over onze relatiepatronen en behoeften daarin dan we wel denken. Degenen die jouw Maan aanspreken, daar heb je een direktere relatie mee, dan

degenen die misschien je Venus en huis 7 aanspreken. Want degene die jouw Maan aanspreekt, voedt jouw onmiddellijke dagelijkse behoefte, als mens op aarde. Als stoffelijk mens. Dus in dit verband geeft de Maan heel veel informatie over je relatiepatronen, wat jij nodig hebt, wat elk kind en elk mens nodig heeft in relaties.

Een Maan in Steenbok bijvoorbeeld wil dan serieus genomen worden. Die heeft behoefte eraan zelf verantwoordelijk te zijn. Misschien krijgt zo iemand zo iets gespiegeld door dat ze serieuze mensen opzoekt, oudere (Steenbok) vrouwen (Maan) bijvoorbeeld, het kan zijn dat ze daar een stuk autoriteit op projecteert, maar ze heeft er behoefte aan, aan serieuze mensen. De omgeving weerspiegelt voor zo iemand dan ook vaak juist de Steenbokkwaliteiten.

Een **Maan-in-Ram** kind voelt zich hier op de aarde bijvoorbeeld het lekkerste als t'ie op avontuur mag. En dat hij het leven op aarde ook als een avontuur beleeft. Dat zijn hele persoonlijkheid een avontuurlijk iets is en daardoor zoekt hij een moeder uit en een omgeving uit die altijd wild en vol verrassingen is, maar dat is zijn aardse natuur, zou je kunnen zeggen. Beetje onafhankelijk gedrag natuurlijk. Zo iemand kan dan nog zoveel planeten in Vissen hebben, maar zo iemand zal als aardse persoonlijkheid zich het lekkerste voelen op avontuur. Wil ook de aarde graag ontdekken. Die vindt het leuk om dingen te ontdekken hier. Die moet niet vastgezet worden, die heeft afwisseling nodig. De Ram als archetype heeft op zich weinig geduld en kan niet stilzitten, en zo'n persoonlijkheid verveelt zich te pletter als er niet continu iets nieuws gebeurt. De stimulans om telkens iets nieuws te doen en de aarde ook zo te beleven. Telkens nieuwe huizen, telkens nieuwe kleren, je hebt het al snel gezien ergens.

Ik denk dat de **Maan in Stier** van alle aarde tekens het beste met de aarde overweg kan, maar dan ook wel heel letterlijk. De stoffelijkheid van de aarde.

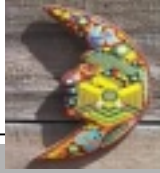
De Maan schijnt ook 'verhoogd' te staan in Stier zoals dat heet, de Maan past bij Stier. Omdat Stier echt het symbool is voor de stof. Overigens zijn het deze persoonlijkheden die het meeste angst hebben om er uit te vliegen, het te ontstijgen, en om onbewezen en ongeziene dingen te ervaren want dat tast de hele aardse persoonlijkheid aan.

Alle eerste vier tekens van Ram t/m Kreeft gaan het leven op aarde met volle teugen aan, heel direkt.

De **Maan in Tweelingen** gaat het contact met mensen met volle teugen aan. Die vindt het heerlijk om op de aarde tussen de mensen te zijn, en heeft behoefte aan contact met mensen en ook aan veel wisseling.

Ik denk dat de relatie van de **Maan in Kreeft** tot de aarde heel erg privé is in die zin, dat zo iemand zich goed voelt als het veilig voelt in eigen huis. Die heeft ook echt die nesteldrang, die wil zichzelf een plekje op de aarde veroveren, om zich daar veilig te voelen, heeft geen problemen op de aarde, maar wel graag een eigen plekje op de aarde. Wereldreizigers zonder vaste plek zullen het nooit worden. En dat eigen nestje moet je ze ook gunnen want daardoor ontplooit die aardse persoonlijkheid zich. Niet dat dat het belangrijkste is, nogmaals, maar je komt niet verder voordat iemand eerst aan die basis-voorwaarden heeft voldaan. Een dagboek, intimiteit, privé, voor een Maan in Kreeft. Een Maan in Kreeft heeft contacten met mensen nodig om de eigen emoties ook te kunnen uiten. Ze heeft familie nodig, getrouwd zijn.

Neem een man van 55 jaar, met de Maan in Kreeft, maar alle andere zaken in de horoscoop staan in Steenbok en Waterman. Zo iemand kan bijvoorbeeld heel koel overkomen en net doen alsof hij geen eigen privé-sfeer nodig heeft, maar dan kan hij een vrouw hebben die een heel warm nestje bouwt thuis en die dat voor hem leeft, en dat hij dat dan ook wel nodig heeft om zich goed te voelen hier op de aarde.

Mensen moeten als familie voelen voor een Maan-in-Kreeft mens wil hij/zij zich veilig voelen. Vertrouwd. Bekend. Kennissen en familie uit het verleden.

De Maan is ook onze veranderlijke omgeving, eigenlijk is dat een heel mysterieus proces, dat we telkens in persoonlijkheid veranderen naarmate onze omgeving verandert! Er zit dus geen continuïteit in. De omgeving is inderdaad enorm bepalend voor onze persoonlijkheid, het is eigenlijk niet te geloven, hoe sterk het milieu werkt en je omgeving werkt. Dus kies het met zorg uit!

Stel dat je de Maan in Stier hebt en je hele omgeving is al Stierig, dan is het er al en hoef je je eigen Maan niet te stimuleren, er is al sprake van overvoeding bij wijze van spreken. Maar als je met Maan in Stier in een hele andere omgeving bent, alleen maar mentale energieën bijvoorbeeld, dan ga je je eigen Maan - als tegenwicht om weer balans te krijgen - sterker benadrukken.

Ik denk dat de **Maan in Leeuw** zich pas lekker voelt hier op de Aarde als die Maan in Leeuw kan schijnen. En dat ook mag. Een sterke persoonlijkheid zijn. "Ik" durft te zeggen, uiteindelijk zonder er je mee te identificeren! Je kunt hier natuurlijkheid egocentrisme van krijgen. Ik zie dat proces echter zo: je kunt natuurlijk het egocentrisch gedrag van de Maan in Leeuw hebben, en dan zeggen: "ik wil geen Maan in Leeuw zijn", maar de kunst is om er op een gegeven moment onthecht aan te raken, aan wat mag en niet mag, doordat je weet dat je in wezen iemand anders bent, maar je hebt er wel degelijk voor gekozen om tijdelijk een Maan in Leeuw te mogen zijn. Speel de rol bewust, het is je instrument.

Je neemt makkelijk de leiding. Die mensen zijn hard nodig, je moet soms de leiding durven te nemen.

Ik denk dat de relatie tussen de **Maan in Maagd** en de aarde enigermate vermoeiend is, zo vind ik dat zelf tenminste, want de Maagd is zo op zoek naar perfectie en die Aarde is zo

imperfect, dat kan soms tot hypochondrie leiden, iemand die perfectie nastreeft, handen wassen voor, tijdens en na de afwas, en bang is voor ziektekiemen of besmetting, maar eigenlijk vertelt dat iets over hoe zo iemand de relatie met de aarde ervaart. Zo iemand ziet de aarde echt als imperfect. Is misschien bang voor de aarde. Een betere keuze is de aarde te dienen, en het proces te leren dat niets imperfect is, maar alles van God is. (Vissen tegenover Maagd).

Je hebt de neiging om zo perfectionistisch en zo zelfkritisch te zijn dat je je aardse leven kunt vergallen, van de negatieve kant uit gezien. Het vergt nogal wat werk voor een Maan in Maagd om als mens in een lijf te zijn, een lijf dat is toch allemaal vies nietwaar, dat transpireert maar, en dat moet maar naar de wc om het even grof te zeggen, dus het kan best heel moeilijk zijn voor een Maan in Maagd om je hier op de aarde goed te voelen.

Ook wat voeding betreft, dat zo direct met het voeden van de lichamelijke persoonlijkheid te maken heeft, kan dit natuurlijk spelen, en speelt dit ook: "ik lust niets"!

In situaties van acute onveiligheid komt de Maan heel sterk naar boven. Als de Maan-in-Maagd zich onveilig voelt, zie je dat zo iemand opeens acuut de zaken gaat ordenen en op details gaat letten, nog sterker dan normaal. Je probeert de relatie met de aarde te herstellen.

Een Maan-in-Maagd persoon is over het algemeen ongelooflijk gevoelig voor zuiverheid van het voedsel, overgevoelig voor gifstoffen als het ware, en deze mensen reageren vaak acuut via de darmen bij emotionele of andere problemen.

De **Maan in Weegschaal**. De relatie met de aarde en zoals die persoon zich hier op de aarde voelt, is afhankelijk van harmonieuze omgevingen. Zo iemand wordt in de aardse persoonlijkheid doodongelukkig als er continu ruzie is.

Als je de **Maan in Schorpioen** hebt, die staat tegenover Stier, die zich

goed op de aarde voelt....:bij de Maan in Schorpioen is het over het algemeen het tegenovergestelde, die vindt de aarde maar niks. Hij/zij wantrouwt het aardse gedoe. De relatie met het lichaam en met de moeder zijn heel intense processen, waar een hoop veiligheid kapot gemaakt kan zijn, of gewantrouwd wordt. Je voelt je veilig in het gebied van de "dood" zou je bijna kunnen zeggen. Over het algemeen heb je met een Maan in Schorpioen een persoonlijkheid hier op de aarde die eigenlijk 'onderaards' is. Die de neiging heeft door de aarde heen te dringen. Het leren overwinnen van de hechting aan de Aarde is dan ook in wezen het Schorpioen proces.

Ik denk dat de relatie van de **Maan in Boogschutter** met de aarde een reizende relatie is, die voelt zich overal thuis, ziet de aarde als een groot cultuurveld vol interesses. Of ziet de aarde als een school of leerproces. Of als een reis naar inzicht.

De relatie van een **Maan in Steenbok** met de aarde is waarschijnlijk iemand die de aarde zelf als een groeiproces ervaart, die nou niet direkt die aarde zo vreselijk veilig vindt, die zich een beetje eenzaam kan voelen op die aarde tussen al die mensen. Die voor de veiligheid sterk begrensde structuren nodig heeft, en goede afspraken omtrent de tijd.

Het is als aardse persoonlijkheid ook vaak een eenling. Als je een eenling bent en dan hier op de aarde bent, heb je het natuurlijk niet altijd even makkelijk, emotioneel.

De relatie van de **Maan in Waterman** tot de aarde is natuurlijk heel 'ruimte'-achtig. Dat is iemand die de aarde van een afstandje bekijkt en die zich ook zeer afstandelijk opstelt ten opzichte van alles wat met aardse dingen te maken heeft. Dus zo iemand zal veel eerder de neiging hebben om objectiverend, afstandelijk, ruimtelijk bezig te zijn in de zin van de toeschouwer, de typische toeschouwer van mensen op een terrasje, het heerlijk vinden om mensen te bekijken

maar niet om er onderdeel van uit te maken. Hij is zelf geen onderdeel van de aarde, kom nou.

De **Maan in Vissen** tenslotte heeft het het moeilijkst volgens mij als je het hebt over aardse persoonlijkheid, want die zoekt God. (Of zoiets).

Het bovenstaande was een deel uit een lezing die inmiddels in z'n geheel op papier is gezet: "De Maan in de horoscoop"

Jan Van der Velde over computers & zonnetekens

Ram: koopt ieder halfjaar de nieuwste en snelste processor.

Stier: gebruikt zijn database voor het bewaren van recepten en adressen van vriendinnetjes.

Tweelingen: gebruikt zijn PC voornamelijk voor het emailen.

Kreeft: kocht zojuist een tweede/grotere harddisk voor het opslaan van oude familiefoto's.

Leeuw: laat vol trots alle toeters en bellen van z'n nieuwe PC zien, je moet niet denken dat je er zelf aan mag komen..

Maagd: scant iedere dag voor virussen en defragmenteert iedere zaterdag z'n harddisk.

Weegschaal: houdt zich bezig met het grafisch ontwerpen op de computer, zoekt angstvallig de balans tussen PC en huwelijk.

Schorpioen: is een hacker, kraakt computer-programma's.

Boogschutter: beheert een internationale listserver over het geestelijke welzijn van het slachtpaard.

Steenbok: heeft nog steeds een 286-computer, voldoet nog prima voor tekstverwerking..

Waterman is lid van een computer-hobbyclub, bouwde zijn eigen computer

Vissen: speelt hele dagen Role-Playing Adventures, komt de deur niet meer uit...

Dennis Elwell: een dilemma voor de Eeuwwisseling

Dennis Elwell is een van de meest gerespecteerde astrologen in Engeland. Het debat dat hier gepresenteerd wordt is onderhoudend, uitdagend en controversieel, maar ook rijk in filosofische argumenten wat betreft de identiteit van de astrologie. Dit debat werd tot en met eind maart 1998 gepresenteerd op de website van Deborah Houlding (<http://www.astrology-world.com>) waar astrologen commentaar konden leveren.

Nu we tegen de eeuwwisseling aan zitten moet het wel dringend zijn om ons reeds eeuwenoude onderwerp eens goed te onderzoeken, en ons af te vragen in hoeverre het voldoet, en wat er van nodig is om over te dragen aan de volgende generatie astrologen.

We dienen ons in het bijzonder af te vragen waar de groeimogelijkheden zitten, de zaadideeën die de astrologie naar de toekomst zal brengen. Voor elke poging een millenium-perspectief te verwerven is het goed om te kijken naar waar we vandaan zijn gekomen, en te zien wat geoogst kan worden van de inzichten van astrologische geniussen die al lang dood zijn. Hiervoor lanceerde een groep eminente tijdgenoten het Project Hindsight, om de stof af te blazen van oude boekdelen en deze te vertalen zodat moderne lezers er toegang toe hebben. Dit initiatief is lovenswaardig, het verdient respect en de steun van allen die de mysterieuze verbanden tussen onszelf en de kosmos proberen te begrijpen. Als er regels en procedures voor zijn, die door de vroege lezers van de natuur ontwikkeld werden, en waardevol blijken na rigoureuus onderzoek van ons die over computertechnologie en uitgebreide databases beschikken, dan hebben we de plicht om deze te redden van de obscuriteit.

Maar al is het lovenswaardig wat Project Hindsight beoogt, en al is het

enthousiasme van hen die zich met deze oudste tradities bezighouden eveneens lovenswaardig, toch zijn er enkele bedenkingen, in de vorm van onbeantwoorde vragen. Want impliceert dit alles dat de wetten van de astrologie de enige zijn in de hele wetenschap die in de oudheid gemaakt werden op zo'n perfecte manier dat ze niet uitgedaagd of verbeterd hoeven te worden door de kennis van vandaag?

Wat dient onze houding te zijn als autoriteiten in de oudheid het niet met elkaar eens waren? Zijn we voldoende oplettend voor de gevaren van het promoten van een astrologisch fundamentalisme, vergelijkbaar met hen in het Christendom, de Islam, en elk ander gebied waar er een gebrek aan absolute kennis is waar blind geloof voor in de plaats kwam? En als we astrologie in ogenschouw nemen in het licht van deze cruciale tijd, laten we onszelf dan een levensbelangrijke vraag stellen: zijn we het eens met de oudheid dat astrologie weinig meer is dan divinatie, of is er ontwikkeling gekomen waar een meer inclusief en subtiel gezichtspunt bij komt kijken?

De klassieke astrologie was louter en alleen divinatie. In Griekse tijden was het trekken van een horoscoop heel sterk een kwestie van 'punten' en 'fortuinlijkheden' vaststellen, een middel om bronnen van goede en slechte gelegenheden in het leven te diagnosticeren. Misschien ken je deze punten als de Arabische punten, waarvan de meest bekende het gelukspunt is.

Tot op zekere hoogte zijn de dingen zoals we zeggen dat ze zijn, of denken dat ze moeten zijn. We kunnen zeggen dat astrologie divinatie is, of we kunnen zeggen dat het wetenschap is. Ongetwijfeld kan astrologie gebruikt worden als een vorm van divinatie. De vlucht van vogels kan ook gebruikt worden als een vorm van divinatie, maar dat heeft weinig te maken met de wetenschap van de ornithologie.

Er zijn vele vormen van divinatie. In het woordenboek eindigen de meesten van hen op -mantie, dat uit het Grieks komt en 'waarzeggen' betekent. Roget's woordenboek heeft een lijst van bijna 40 van deze begrippen. Net zoals verslaafde gokkers op alles willen gokken, kunnen waarzeggers alles gebruiken om de toekomst te voorspellen. De hemel kan op dezelfde manier gebruikt worden, als iemand die neiging heeft, maar ik betwijfel sterk of de schatten die de astrologie bevat hiermee uitgeput zijn. Keizer Hadrianus was sterk geïnteresseerd in de astrologie, maar hij gebruikte ook de Vergiliaanse punten - door passages van Vergilius toevallig open te slaan. Sommige mensen doen dat met de Bijbel of welk boek ook maar. Ik moet er echter op staan dat er meer in de astrologie ligt dan divinatie, ongeacht hoe bewerkelijk de regels ook maar mogen zijn.

Ik ben in de verleiding om me af te vragen waarom de astrologie zich de moeite getroost astrologie te leren als er zo veel andere divinatiemethoden zijn, die veel eenvoudiger zijn. Zou het kunnen zijn dat de astrologie zich op een ander vlak bevindt, omdat het iets bevat dat de andere methoden niet bevatten? Als dat zo is, kunnen we beter wat helderheid verkrijgen over wat dat andere dan precies is, en dit is de taak voor onze tijd.

We zullen het antwoord niet vinden in de uurhoekastrologie die zelden boven de triviale antwoorden op triviale vragen uitstijgt. De meeste vragen zijn pathetisch arm aan verbeeldingskracht. Misschien denk je dat de enige kwestie die belangrijk is bij de start van een nieuwe onderneming: "Zal de onderneming slagen of mislukken?" Maar ik denk dat er een veel interessantere en legitiemere vraag is: "Wat kan er gedaan worden om deze onderneming te laten slagen?" Maar misschien dat een of ander divinatiesysteem er voor zorgt dat we geneigd raken onze actieve bijdrage te minimaliseren, door er intelligente

inspanningen voor in de plaats te zeggen.

Uurhoeken vragen dat de machtige kosmos zichzelf vormt naar onze kortzichtige behoeften en perspectieven. Veronderstel eens dat ik zal vragen of ik volgend jaar naar India zal gaan, en dat ik een bevestigend antwoord krijg. Ik ga er heen, maar ik heb uiteindelijk niet zo'n leuke reis. Misschien zeg ik dat astrologie gefaald heeft. Maar wie zegt me, dat het niet de bedoeling was dat ik ervaringen had die misschien niet zo plezierig waren maar wel bewustzijnsverbredend? Kunnen we aannemen dat de kosmos net zo bezorgd over ons comfort is als wij zijn, of kan het zijn dat er andere doelen voor ons zijn? Wanneer ik naar een congres voor uurhoekastrologen ga kijk ik om me heen om BMW's aan te treffen. Charles Carter merkte heel wijs op, dat as uurhoekastrologie zou kunnen doen wat het claimde, hun beoefenaren de wereld zouden regeren. Het is zinloos te pretenderen dat uurhoekbeoefenaars zo druk zijn met het opsporen van hun verdwenen katten dat er geen tijd is een vraag te stellen of dit of dat aandeel snel in waarde zal vermeederen. Ik bevindt me al vijftig jaar in het veld van de astrologie, en de resultaten van uurhoekastrologie hebben nog nooit indruk op gemaakt. Je moet onthouden dat als je ja/nee vragen stelt, je de helft van de tijd toch het juiste antwoord krijgt: je hoeft er alleen maar een muntje voor te werpen.

Er zijn in de loop van de tijd wel spectaculaire mislukkingen gewist, bijvoorbeeld toen Derek Appleby besloot dat de Kanaaltunnel nooit gebouwd zou worden. Een specialistisch tijdschrift dat toegewijd was aan mundane astrologie stierf een zachte dood toen het de fout maakte uurhoekexperts aan het woord te laten over het lot van landen, zaken waarmee ze geen eens een persoonlijke band hadden om mee te beginnen. Als hun conclusies consistent juist geweest zou zijn zou de excentriciteit van het tijdschrift te vergeven zijn. Maar nu

begeef ik me op moeilijk terrein. Paradoxaal genoeg, en ondanks alles dat ik gezegd heb, geloof ik dat de waarheid achter uurhoekastrologie ons rechtstreeks naar een begrip van de astrologie kan brengen dan wat dan ook. Om het grof te zeggen, er is een kosmische geest die constant in aanraking is met menselijke geesten, en astrologie is de koppeling ertussen. Die realisatie vervult me met verwondering en met bescheidenheid, maar ook met een verlangen om de kosmische wetten zelf te ontdekken. Kunnen we aannemen dat de kosmos onze taal spreekt? Ik vermoed heel sterk dat het het antwoord heeft op vragen - en zelfs op mijn bezigheden - waarvan ik nog niet eens het bewustzijn heb om ze te vragen, omdat mijn taal nog steeds kleuterschooltaal is. In dit verband mag ik misschien rapporteren dat ik onlangs naar bekende horoscopen heb gekeken vanuit een nieuw gezichtspunt. Het gaat om horoscopen van kritieke wereldgebeurtenissen. Tot nu toe maakten die horoscopen niet veel indruk op me. Ja, misschien zou je ze met een beetje goede wil wel kunnen laten overeenkomen met de gebeurtenis, maar soms waren ze bepaald duister. Toen ik er opnieuw naar keek deed ik het een compromisloze aanname dat de horoscoop echt de werkelijkheid van de gebeurtenis moest weerspiegelen, of het nu overeenkwam met het geaccepteerde beeld van wat er gebeurd was of niet. Met andere woorden, ik wilde dat de hemel me vertelde was er werkelijk gebeurd was, achter de sluier van schijnbaarheden. Tot mijn stijgende verbazing merkte ik dat deze onbevooroordeelde benadering tot nieuwe hypothesen leidt met betrekking tot de krachten die in de wereld aan het werk zijn. En in ieder geval dienen astrologen in hun carrière op een gegeven moment tot een idee te komen over welke soort universum ze in leven. Divinatie impliceert een beeld van de werkelijkheid die sterk tendeeft naar het

passieve, naar fatalisme. Er zijn vragen genoeg die aan 'de goden' gesteld worden over wat er gaat gebeuren, alsof het al conclusies zouden zijn, eerder dan hoe iets met succes bereikt kan worden. Er is maar een heel dunne lijn tussen divinatie en bijgeloof.

Ik verwijs hier naar divinatie zoals het gerepresenteerd wordt in de traditionele astrologie, die de kosmos vraagt faalbare menselijke vragen te beantwoorden. Misschien dat we in de volgende eeuw een werkelijke divinatie terug kunnen brengen, die er uit bestaat dat we naar het universum luisteren, in plaats van te verwachten dat het ons op onze voorwaarden antwoord geeft. Het is zeker waar dat mijn eigen benadering tijdens de formatie van telkens nieuwe planetaire configuraties aan de hemel, bestaat uit het vragen aan de kosmos wat van mij geëist wordt, en met welke activiteiten en ideeën ik me nu moet bezig houden. Ik verwacht niet dat de kosmos met mij samenzweert voor mijn eigen doeleinden, maar ben tevreden met het samenwerken met de doeleinden die door de hemel gesuggereerd wordt. Met andere woorden: ik bevestig dat de goden wijzer zijn dan ik, en verder kunnen kijken.

Een van de grote problemen in de astrologie vandaag is hoe we een waarachtige astrologie kunnen zien werken die het complexe netwerk van uiterlijke gebeurtenissen waarin we ons allemaal bevinden (want het gaat niet alleen om psychologie) omvat, en het tegelijkertijd voor elkaar te krijgen dat we niet bijgelovig worden. Helaas kan divinatie de angsten van mensen vaak voeden, en ze daardoor juist minder effectief maken in de wereld. Als je per slot van rekening een vraag stelt aan de goden weet je van te voren niet of je noodzakelijkerwijze vrolijker wordt van het antwoord. Ik leg er de nadruk op dat dit een probleem van deze tijd is, eentje die we aan moeten gaan, en eentje die niet opgelost zal worden door naar de oude teksten terug te gaan om op die

manier een poging te doen betrouwbaarder te kunnen voorspellen. Een grotere zekerheid zal slechts onze bezorgdheid vergroten! We dienen een astrologie te ontwikkelen die binnen een framework van steun kan opereren.

We hebben allemaal wel de vreselijkste verhalen te vertellen. Een collega van mij vertelde me van een tienerdochter die door haar ouders werd aangemoedigd de Tarot te lezen, waarin ze heel bedreven werd, en dat veel indruk maakte op haar klasgenootjes. Maar zij werd er neurotisch en depressief van. Ze trok de kaarten voor dat ze ook maar een enkele eenvoudige beslissing nam. En de Tarot beheerste haar leven, tot ze een 'opnieuw geboren Christen' werd. Net zoals met geneeskunde heeft astrologie morele implicaties, en nergens komen ze sterker naar boven dan bij divinatie en voorspelling. **We zouden er wel eens versteld kunnen staan dat als we de morele consequenties eerst eens aandacht gaven, onze astrologie niet alleen behulpzamer zou worden, maar ook accurater.** Natuurlijk zou het zo zijn dat als de historische teksten materiaal hadden die de geldigheid van de astrologie aan onze huidige wereld konden aantonen, hoe griezelig ook, zulke vragen misschien irrelevant worden. Als onze twijfels reeds weggenomen kon worden door Vettius Valens en consorten, zal ik in ieder geval gedwongen worden dat feit te accepteren. Maar ik vermoed dat als de oude astrologie zo goed geweest zou zijn in de oudheid, het nooit zo sterk in verval zou zijn geraakt.

Bovendien vraag ik me af hoe de beroemde namen uit het verleden stand zouden houden onder de kritiek van een skeptische wetenschap, of zelfs in aanvaring met de pers. Het mag wel zo zijn dat William Lilly prachtige voorbeelden kon vertellen in zijn boeken, maar wat als voor elk van die successen de media in staat was om vijftig mislukkingen te traceren? Ik wacht op de eerste zaak - en ik neem aan dat het in

Amerika zal plaatsvinden - waar een uurhoekastroloog voor het gerecht gedaagd wordt vanwege een rampzalige verkeerde beoordeling. En wat zal dat wel niet doen voor de reputatie van de astrologie in het algemeen, en misschien zelfs met betrekking tot de legaliteit ervan? Toen ik voor het laatst in Amerika was, werd ik geïnterviewd en naar mijn mening gevraagd omtrent Project Hindsight. Voor mij was het een gelegenheid om te vertellen dat tegen het einde van deze eeuw astrologie twee kanten op moest kijken, niet alleen naar het verleden maar ook naar de toekomst. Ik schetste wat toekomstgerichte astrologen zouden moeten doen en de soorten van activiteit die aangemoedigd zouden moeten worden. Ik legde uit dat ik deze gezichtspunten bijeenbracht onder de naam Project Foresight. Er was een enorme positieve respons op dit interview van de lezers van het tijdschrift, dat me zelfs in verlegenheid bracht. De lessen die daaruit gedistilleerd kunnen worden waren misschien in de eerste plaats dat zo'n project alleen plaats kan vinden via Internet, want de fondsen om aan alle verzoeken om informatie te voldoen ontbreken me ten enenmale. Een reactie bracht stomme verbazing, en die kwam van het team van Project Hindsight, die mijn suggestie als een aanval op hun werk ervaren heeft. Er is echter geen enkele reden waarom de twee initiatieven niet zij aan zij kunnen bestaan. Persoonlijk moet ik weliswaar nog overtuigd worden dat de oude teksten de sleutel tot de toekomst van de astrologie zouden bevatten, maar ze moeten historisch waardevol zijn op dezelfde manier als dat wetenschappelijke of medische antiquiteiten waardevol zijn, en we moeten dankbaar zijn aan hen die bereid zijn de bronnen van de astrologie te achterhalen om te kijken of er ook bruikbare kennis is achtergebleven. Er kunnen zeker een aantal juweeltjes in te vinden zijn. Maar om aan te nemen dat het verleden alle antwoorden bevat is

duidelijk gevaarlijk. We leven in een andere wereld, en het is nodig onze astrologie te doordrenken met een nieuwe vitaliteit om het over de drempel van het jaar 2000 te dragen. Wat bedoel ik met vitaliteit? Een ding is zeker: de astrologie is heel tam geworden. We argumenteren en debatteren met ons zelf in onze tijdschriften, maar we dienen onze ideeën naar buiten te brengen in de arena van de mening van de moderne wereld, waar we ofwel zullen overwinnen of compleet in stukken gereten zullen worden. Ik geloof met absolute passie in de astrologie. Wat we ook maar denken te weten, laten we de moed hebben het als een strijdende ram te gebruiken om de deuren van onwetendheid en vooroordeel omver te werpen. Laat me hieraan toevoegen als een gewezen journalist, dat ik zelf niet graag campagne zou voeren onder de vlag dat astrologie de vragen van iedereen kan beantwoorden. We zouden direct hergehageld worden.

Bovendien zou het intellectuele zelfmoord zijn om te beweren dat astrologie als eenling onder alle disciplines in de oudheid een authenticiteit bezat die het op de een of andere manier kwijt is geraakt in de loop der tijd. Als we ten strijde trekken, dienen we het strijdtoneel voorzichtig te kiezen. De kwestie van vitaliteit roept ook de noodzaak op astrologie relevanter te maken met betrekking tot de geest van deze tijd, zodat het een levend iets is, en niet alleen een museumstuk. Dit betekent dat het op de hoogte moet zijn met de gedachten en ontdekkingen van deze tijd, en daar bruggen naar moet slaan. We kunnen er niet om heen dat er iets in de wereld om ons heen gebeurt. Onlangs had ik een ervaring waarvan ik hoop dat die uitzonderlijk is. Als je bestudeert wat er op dit moment ontdekt wordt over de functies van de twee hersenhelften, is het nogal duidelijk dat de linker hersenhelft in verband staat met Mercurius. Maar het is ook duidelijk dat de rechterhersenhelft te maken heeft met Venus. Toen ik deze

suggestie deed werd ik belachelijk gemaakt door een van de verdedigers van de traditionele astrologie, die zei dat elke juist denkende astroloog wist dat de gehele hersenen behoorden tot Mercurius. Ik weet niet hoe het met jou gesteld is, maar ik zou graag deel zijn van een astrologische gemeenschap die wat meer open staat, en bereid is om nieuwe ideeën wat beleefder aandacht te geven. Uiteindelijk dient de traditie zelf te ontwikkelen, anders zou het op slot komen te zitten. Lilly stond ook open voor Kepler's nieuwe vindingen, en ik geloof dat we hem en anderen geen dienst bewijzen door aan te nemen dat hun geesten zich niet zouden ontwikkelen. Er is ook een duidelijk gevaar dat eerbied voor de oude meesters ons af zal leiden van de enorme bijdrage die 20^e eeuwse astrologen hebben gemaakt. Deze eeuw heeft beduidend nieuwe ontwikkelingen gezien in theorie en praktijk, die niet altijd begrepen worden. Er is een revolutie geweest, bijna ongemerkt. Overweeg de planeten eens in de voorgaande eeuwen. Ze stonden bekend in termen van de fysieke karakteristieken van de mensen die onder hun invloed geboren werden, de ziekten waar ze vatbaar voor waren, de kruiden waarmee ze genezen konden worden, de soort van gebeurtenissen die ze mogelijk mee zouden maken, enzovoort. Het zijn slechts attributen, alleen maar lijstjes van woorden. Er waren geen factoren om ze te organiseren of een eenheid achter alles te zien, er was geen idee van een archetype van de planeten, of van een proces. Vroeger zou het niet begrepen zijn als we van Saturnus de planeet van contractie of beperking zouden maken, of van Jupiter het principe van expansie en diversificatie! Er werd niet in principes gedacht, en het is een natuurlijke evolutie dit voort te zetten, met steeds accuratere inzichten in de volgende eeuw. Een vooraanstaande astroloog in deze ontwikkelingen was Charles Carter (1887-1968) die in de eerste hand observaties maakte, die steeds opnieuw

verpakt zijn door vele astrologen na hem in andere werken. Als hij tevreden was geweest met de betrouwbaarheid van de observaties van zijn voorgangers zou hij de behoefte niet hebben gehad onderzoek te doen. Onlangs maakte ik een horoscoop voor iemand die geboren was met Zon vierkant Jupiter, maar ondanks dat ik er verschillende teksten op naslas kon ik er nog steeds niet goed achter komen wat dit aspect nu precies betekende. Dus verzamelde ik een aantal gevallen, bestudeerde hun biografieën, en kwam tot een nieuwe interpretatie. Dit is het soort van bescheiden project dat iedereen kan doen, en misschien zou project Foresight een coördinator en adviseur kunnen zijn. Onze bronnen op die manier te bundelen wordt geremd door het idee dat geen enkele observatie iets waard is tenzij ze met wetenschappelijke maatstaven bewezen zijn, maar als het op praktische astrologie aankomt, is deze methode zeker geoorloofd. We hebben alle tips nodig die we kunnen krijgen.

Er is wel iets om te vermijden op deze drempel naar een nieuw tijdperk: het is namelijk niet gezegd dat het mengsel van de New Age de juiste setting biedt voor de astrologie. Als we ons daarmee identificeren betekent het dat we alle wetenschappelijke pretenties opgeven, en het is de moeite waard onszelf eraan te herinneren dat gedurende een lange tijd de astrologie de wetenschap van haar tijd was. Een aantal jaren geleden sprak ik in San Francisco en de bedoeling was dat astrologen samen met psychologen zouden confereren. Wat een fantastische gelegenheid. Maar mijn verwachting leidde tot ontgoocheling. Als voorbereiding werden de astrologen uitgenodigd hun schoenen uit te doen, en in een cirkel te staan en elkaars hand vast te houden. Het congres opende met een Tibetaanse klankschaal. Op het podium was een kaars, en er was enorme verbazing toen ik die uitblies. In feite bedoelde ik er niets mee, ik wilde alleen geen migraine krijgen van het

staren over een vlammetje naar de mensen in het publiek, en bovendien moest ik er van hoesten. In een boodschap op het internet op 25 juli 1996 bracht Robert Hand dat congres in herinnering en veroordeelde me dat ik alles deed om anti New Age te zijn. Ik heb op zich niets tegen New Age, maar wel tegen de aanname dat de astrologie niet daarbuiten ook zou kunnen bestaan. Ik steek ook wel kaarsen aan en brand ook wel wierook, als de gelegenheid geschikt is. Maar op dit congres was ik boos dat de astrologie gekidnapt werd en foutief gepresenteerd werd, niet op een manier die het vertrouwen van psychologen zou verdienen. Dus is mijn pleidooi om de astrologie puur te houden, onafhankelijk van alle ideeën en we verwachtingen die we er op zouden willen plakken. Om Robert Hand aan te halen in zijn fantastische essay "Astrologie als een Revolutionaire Wetenschap: " ... de tijd is rijp voor ons om de basis van de astrologie op een wetenschappelijke manier te onderzoeken: om obscure houdingen te verwerpen en de wereld haar bruikbaarheid en spirituele verdienste te laten zien." In dat essay beschrijft Hand de astrologie als een kunde zonder wetenschap, maar wel eentje die een verborgen wetenschap bevat die in staat is de mechanistische-materialistische ideeën overboord te werpen. Hand observeert dat veel astrologen onwillig zijn een wetenschap van de astrologie te maken en hij waarschuwt: "Als de astrologie eenvoudigweg doorgaat zoals het is, zal het weinig doen voor de cultuur als geheel. Het zal een afwijkende kleine groep mensen blijven en ter zijde geschoven worden door de rest van de wereld."

Hierop zou ik willen suggereren dat astrologen ernstiger zouden moeten beginnen het grote onopgeloste mysterie van de astrologie op te lossen: namelijk via welk proces de belofte of dreiging van de hemel vertaald wordt in gebeurtenissen hier op de aarde? Hoe

kan een ver weg staande planeet een schip tot zinken brengen, een regering omverwerpen, of duizenden triviale dingen veroorzaken? Door dat er geen mechanisme is zorgde dit ervoor dat de astrologie niet serieus genomen werd, en dat zal altijd zo zijn, ondanks schijnbaar succes. Maar het is niet alleen maar de legitimiteit van de astrologie in de ogen van de wereld die hier aan de orde is. Als astrologen beter begrijpen wat de wetten van manifestatie zijn, door zich te realiseren dat er oorzaken achter gevolgen liggen, kan de nieuwe eeuw het ontwaken tegemoet zien van een veel betere astrologie. Bewust van het feit dat de reactionairen onder ons altijd vast zullen blijven houden aan het standpunt dat er niets beters is dan de astrologie die we al hebben, breng ik daarentegen in dat we vastzitten op een punt in de geschiedenis overeenkomend met de periode waarin alles wat we wisten was hoe magneten deeltjes aantrekken. Dat is een gedachte om te overwegen, terwijl we naar t.v. kijken, een toast heffen, of voor onze computer zitten. Einde. 24/12/97

Boekbespreking

Bij Editions Rocher verscheen een naslagwerk dat vooral voor astrologen die zich met collectieve trends bezig houden een 'must' lijkt te zijn: een grafische ephemeride voor de jaren 1920-2040. Op de volgende bladzijde vindt je de grafische ephemeride voor dit jaar. In het boek staat er naast dan nog een pagina met gedetailleerde informatie over planeetaspecten van dit jaar. Het zal niet eenvoudig zijn het boek hier in Nederland te bestellen. Misschien kun je Synthese bewegen het in Frankrijk voor je te bestellen, er is een boekwinkel in Parijs waar mensen met een creditcard het direkt telefonisch kunnen bestellen: telefoon 00-33-14805005. De titel van het boek is: Ephémérides Graphiques et

previsionelles / Graphic Ephemeris for Forecasts, ISBN 2268027872/9483352 en het is gemaakt door de Belgische astrologe Astrid Fallon (tegenwoordig woonachtig in Engeland).

Sinds 1988 (sinds de conjunctie van Saturnus met Uranus) is het wel doorgedrongen in de astrologische wereld, dat conjuncties van planeten werkelijk nieuwe cycli in beweging zetten, met drie markante keerpunten: tijdens het eerst volgende vierkant, de oppositie en het laatste vierkant. Zo betekende de Saturnus/Uranus conjunctie het einde van de Koude Oorlog (terwijl de oppositie het hoogtepunt ervan betekende). Saturnus/Uranus was letterlijk een 'ontmoeting' tussen twee partijen, oud en nieuw, en een vrijkomen van oud karma, een openbreken van grenzen.

In Astrid Fallon's boek worden de cycli van de langzame planeten keurig op een rijtje gezet:

We beginnen met de langzaamste cyclus, die van Neptunus/Pluto, die een totale omwenteling in het spirituele gedachtegoed teweeg bracht (de

--- er is iets mis gegaan met het bewaren van deze tekst, maar lees deze boekbespreking bij belangstelling in z'n geheel na op

<http://www.astrologie.ws/fallon.htm> --